

Okončanjem rata za nezavisnost i potpisivanjem Pariskog ugovora 1783.god. nastale su nove Sjedinjene Američke države u granicama koje su se protezale od Atlantika do Misisipija. SAD su tako postale slobodna i ujedinjena zemlja, ali je njena budućnost i dalje bila prilično neizvjesna. Dugotrajni rat izazvao je velike socijalne i ekonomske poremećaje. Inflacija je izmicala kontroli, a kasnilo se i sa isplatom vojske. Sve to nije bilo ni malo prijatno nasljeđe za novu vlast koja se suočila sa stvarnom neizvjesnošću u pogledu svog obima i aktivnosti. Dok su vlade država bile poznati entiteti sa precizno definisanim odgovornostima ta izvjesnost bila je neuporedivo manja kada se radilo o nacionalnoj vladi, uspostavljenoj Odredbama konfederacije koje je Kongres usvojio 1777., a ratifikovao 1781. godine. Zapravo, konfederacija je više podsjećala na međunarodni savez nego na pravi federalni sistem pošto je svaka država označavana kao suverena jedinica. Takođe svaka od njih imala je jedan glas u zakonodavnom tijelu što je izazivalo ljutnju većih država sa brojnijim stanovništvom koje su se osjećale osujećenim zbog hirova svojih manjih susjeda. Iako je među državama potpisnicama postojala saglasnost o određenim stvarima poput plaćanja poreza nacionalnoj konfederaciji, ipak nije postojao pravi mehanizam koji bi ih primorao da to i učine. Za konfederaciju je bilo praktično nemoguće da ima spoljnu politiku jer je svaka od država nastojala da vodi računa o sopstvenim interesima na način kako ih je ona sama sagledavala što su i strane sile morale da prihvate kao neugodnu realnost. Neke države smatrale su da im je u interesu da se suprotstave svojim susjedima Britancima, Špancima i indijanskim plemenima, dok su druge davale prednost popustljivosti i održavanju trgovine. Rivalstvo među državama dodatno je pojačavala i neizvjesnost u pogledu spornih prava na zemlju. Pojedine države polagale su pravo na zemlju koja je bila u posjedu susjednih država smatrajući ih dijelom svoje teritorije, a naseljenici suprotnih strana gradili su tvrđave i vodili međusobne borbe na život i smrt. Nakon sticanja nezavisnosti najveći broj država pokazivao je istinsku odbojnost prema formalnim mehanizmima engleskog zakonodavstva, a mnogi sudovi su nadmeno odbacili cio okvir običajnog i precedentnog prava kao puki zaostatak kolonijalne represije. Bez pravnog okvira bilo je gotovo izvjesno da će sporne zemlje jednostavno pripasti najbolje naoružanoj i najagresivnijoj strani. Istovremeno, u najvećem broju država ogroman broj farmara bio je opterećen velikim dugovima, a takvu situaciju dodatno je pogoršavala nestašica gotovog novca potrebnog za plaćanje dugova i poreza. Da stvar bude još gora u skladu sa engleskom tradicijom koja je i dalje uporno opstajala, neizmireni dugovi mogli su dužnika odvesti u zatvor na neodređeno vrijeme, sve dok računi ne budu plaćeni ili u krajnjem slučaju njihova imovina konfiskovana i raspodijeljena siromašnima i bezzemljašima. Strah za svojinu i socijalni poredak dostigao je vrhunac 1786. godine kada je izbila tzv. Šejsova pobuna, pobuna dužnika u zapadnom Masačusetsu. Iako je ustanak bio brzo ugušen može se smatrati ključnim podsticajem za početak procesa reforme i revizije ustava.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com